

31979L0007

L 6/24

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

10.1.1979

SMĚRNICE RADY
ze dne 19. prosince 1978
o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení
(79/7/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na článek 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

Článek 2

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

vzhledem k tomu, že čl. 1 odst. 2 směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky ⁽⁴⁾, stanoví, že Rada přijme na návrh Komise k zajištění postupného zavedení zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení předpisy vymezující zejména její obsah, rozsah a prováděcí pravidla; že Smlouva pro tyto účely neurčila zvláštní pravomoci pro jednání;

vzhledem k tomu, že je vhodné zavést zásadu rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení nejdříve v právní úpravě, která zajišťuje ochranu pro případ nemoci, invalidity, stáří, pracovního úrazu, nemoci z povolání a nezaměstnanosti, a v předpisech o sociální pomoci, pokud slouží k doplnění nebo nahrazení zmíněné úpravy;

vzhledem k tomu, že zavedení zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení se nedotýká opatření na ochranu žen z důvodu mateřství a že členské státy mohou přijímat zvláštní opatření ve prospěch žen s cílem odstranit faktické nerovné zacházení,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Účelem této směrnice je v oblasti sociálního zabezpečení a dalších složkách sociální ochrany uvedené v článku 3 postupné zavedení

zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení (dále jen „zásada rovného zacházení“).

Tato směrnice se vztahuje na pracující obyvatele včetně samostatně výdělečně činných osob, pracovníků, jejichž činnost je přerušena nemocí, úrazem nebo nedobrovolnou nezaměstnaností, a osob ucházejících se o zaměstnání, jakož i na starobní důchodce a invalidní pracovníky.

Článek 3

1. Tato směrnice se vztahuje na

a) právní úpravu zajišťující ochranu pro případ:

- nemoci,
- invalidity,
- stáří,
- pracovních úrazů a nemocí z povolání,
- nezaměstnanosti;

b) opatření o sociální pomoci, pokud jsou určena k doplnění nebo nahrazení úpravy uvedené v písmenu a).

2. Tato směrnice se nevztahuje na opatření týkající se pozůstalostních dávek ani na opatření týkající se rodinných dávek, s výjimkou rodinných dávek poskytovaných z důvodu zvýšení dávek, na něž vzniká nárok z důvodů uvedených v odst. 1 písm. a).

3. K zajištění zavedení zásady rovného zacházení do pracovních vztahů přijme Rada na návrh Komise předpisy vymezující její obsah, rozsah a prováděcí pravidla.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 34, 11.2.1977, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. C 299, 12.12.1977, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. C 180, 28.7.1977, s. 36.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 39, 14.2.1976, s. 40.

Článek 4

1. Zásada rovného zacházení znamená vyloučení jakékoli diskriminace na základě pohlaví buď přímo, nebo nepřímo, například s ohledem na manželský nebo rodinný stav, zejména pokud jde o:

- oblast působnosti systémů a podmínek přístupu k nim,
- povinnost přispívat a výpočet výše příspěvků,
- výpočet dávek včetně zvýšení, na které vzniká nárok s ohledem na manželku nebo manžela nebo vyživované osoby, a podmínky trvání a zachování nároku na dávky.

2. Zásada rovného zacházení se nedotýká opatření na ochranu žen z důvodu mateřství.

Článek 5

Členské státy přijmou opatření nezbytná ke zrušení právních a správních předpisů, které odporují zásadě rovného zacházení.

Článek 6

Členské státy zavedou do svých právních řádů nezbytná opatření, která umožní všem osobám, které se cítí poškozeny v důsledku neuplatnění zásady rovného zacházení, domáhat se svých práv soudní cestou, případně po využití opravných prostředků u jiných příslušných orgánů.

Článek 7

1. Tato směrnice se nedotýká práva členských států vyloučit z její oblasti působnosti:

- a) stanovení důchodového věku pro účely poskytování starobních důchodů a důsledků, které z toho mohou vyplývat pro jiné dávky;
- b) výhody poskytované v oblasti důchodového pojištění osobám, které vychovaly děti; nabytí nároku na dávky po obdobích přerušení zaměstnání v důsledku vychovávání dětí;
- c) poskytnutí nároku na starobní nebo invalidní důchod na základě odvozeného nároku manželky;

d) poskytnutí zvýšení dávek z důvodu dlouhodobé invalidity, stárí, pracovních úrazů nebo nemocí z povolání pro vyživovanou manželku;

e) následky vyplývající z uplatnění práva volby nenabýt právo nebo nepřijmout povinnosti podle zákonných systémů před přijetím této směrnice.

2. Členské státy pravidelně zkoumají oblasti vyloučené podle odstavce 1, aby si ověřily s ohledem na sociální vývoj v dané oblasti, zda je i nadále důvod pro zachování dotyčných výjimek.

Článek 8

1. Členské státy uvedenou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do šesti let od oznámení této směrnice. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění právních a správních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice včetně opatření, která přijmou k provedení čl. 7 odst. 2.

Uvědomí Komisi o důvodech pro případné zachování dosavadních opatření v oblastech uvedených v čl. 7 odst. 1 a o možnostech jejich pozdější revize.

Článek 9

Do sedmi let ode dne oznámení této směrnice předají členské státy Komisi veškeré údaje, které Komisi umožní sestavit zprávu o uplatňování této směrnice, již předloží Radě, a navrhnout další opatření nezbytná k zavedení zásady rovného zacházení.

Článek 10

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 19. prosince 1978.

Za Radu

předseda

H.-D. GENSCHER